

Arrest

nr. 70 327 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 12 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierra Leonese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 11 mei 1980 te Mayourthan (Bombali district, Northern province). U doorliep de lagere school. In 1998 beëindigde u uw middelbare studies in Makeni (Bombali district, Northern province). Datzelfde jaar overleed uw oudste broer. U kreeg te horen dat u geïnitieerd diende te worden in de 'Gbangbani', een geheim genootschap waarvan uw vader de leider was. Daar uw broer overleden was zou u uw vader moeten opvolgen binnen de Gbangbani. U zei tegen uw vader dat u niet geïnitieerd wilde worden en dat u hem niet wilde opvolgen. Uw vader zei dat als de tijd daar was, u hem zou opvolgen. Eind 2008 overleed uw vader. U kreeg van de ouderen van het dorp te horen dat u uw vader als leider van de Gbangbani diende op te volgen. Een vriendin van uw moeder vertelde haar dat er een feest georganiseerd werd voor uw initiatie

en opdat u uw vader zou opvolgen. U ontvluchtte het dorp en ging naar Makeni. U ging naar uw vriend (G.) en legde hem alles uit. Hij bracht u bij zijn vader. U kreeg onderdak van hen. Op een dag was u met (G.) gaan wandelen toen mensen van het dorp u samen met twee agenten kwamen zoeken bij (G.) thuis. Ze bedreigden de vader van (G.). De vader van (G.) zorgde ervoor dat u met een vriend van hem het land kon verlaten. Jullie reisden naar Egypte. Van daaruit reisde u alleen verder. U kwam in Griekenland toe in mei 2009. In augustus 2010 reisde u verder naar België. Op 20 augustus 2010 vroeg je een eerste keer asiel aan in België. Een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 oktober 2010 omdat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt. Op 31 mei 2011 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. U verklaarde in tussentijd niet teruggekeerd te zijn naar Sierra Leone.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u vervolgd werd door de leden van het Gbangbani genootschap omdat ze u wilden dwingen hen te vervoegen en hun leider te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 4 augustus 2011, hierna CGVS, p.4).

Er dienen echter een aantal ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de verklaringen die u op het Commissariaat-generaal aflegde.

Zo vertelde u dat u nog niet ingewijd werd in het geheime genootschap, dit terwijl zowel uit uw verklaringen als uit de objectieve informatie waarover u beschikt blijkt dat jongens normaal gezien rond hun adolescentie oftewel rond de leeftijd van 18 jaar of zelfs vroeger geïnitieerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd hoe het kwam dat u niet geïnitieerd werd, stelde u dat u uw vader zei dat u er geen deel van wilde uitmaken en dat u nog school liep toen uw vader nog leefde (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierop werd er door het Commissariaat-generaal op gewezen dat u met school stopte toen u 19 was en dat uw vader daarna toch nog jaren in leven was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U repliceerde dat u negentien was toen u aan uw vader zei dat u geen lid wilde worden en dat niemand daar iets op zei of deed (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gezien het feit dat u eveneens verklaarde dat uw oudere broer in 1998 overleed en dat u volgens de wetten van de Gbangbani dus uw vader zou moeten opvolgen als hij zou komen te sterven (zie gehoorverslag CGVS, pp.6-8), is het des te meer bedenkelijk dat noch uw vader noch de andere leden van de Gbangbani toentertijd iets zouden hebben ondernomen tegen uw weigering om toe te treden tot de Gbangbani. Toen u gevraagd werd of uw vader u niet opleidde als zijn toekomstige opvolger, antwoordde u dat hij dat niet deed en dat ook toen u nog jonger was hij dat niet deed omdat hij nog sterker was en er niet aan dacht (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Er werd door het Commissariaat-generaal opgemerkt dat het toch raar is dat ook na de dood van uw broer in 1998 uw vader geen inhaalbeweging deed om u in te wijden en om u op te leiden als hoofd van de genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U repliceerde enkel dat u geen lid wilde worden van de genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Zoals hierboven reeds aangehaald, is het ten zeerste bevreemdend dat u, als toekomstige leider en opvolger van uw vader, niet eerder geïnitieerd zou zijn geweest in de Gbangbani en op geen enkele wijze op voorhand opgeleid zou zijn geweest om uw vader op te volgen, louter omdat u zei geen lid te willen worden van de Gbangbani.

Verder wist u niet hoeveel mensen er lid waren van de groep van Gbangbani waarvan uw vader de leider was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U vertelde dat het hoofd van de genootschap bemiddelaar is tussen de mensen en hun Goden en dat hij zorgt voor de initiatie. U voegde toe dat hij verantwoordelijk is en dat hij de initiatie organiseert (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U was echter niet in staat de taken en rol van de leider specifiek te omschrijven of een voorbeeld te geven van de exacte taken en rol van het hoofd van de Gbangbani (zie gehoorverslag CGVS, p.8), hetgeen op zich bedenkelijk is omdat u de zoon was van de leider van de Gbangbani maar, zoals hierboven eveneens reeds opgemerkt werd, het des te meer bedenkelijk is daar u bestemd was om uw vader op te volgen als leider van de Gbangbani. Bovendien zijn er, bij nader onderzoek, een aantal incoherenties terug te vinden in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. U verklaarde aanvankelijk, toen u spontaan aan het vertellen was over uzelf, dat na de begrafenis van uw vader bijna alle nachten een groep mensen naar jullie huis kwam die liederen zongen om uw vader te loven en die uw naam riepen als opvolger van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Toen echter door het Commissariaat-generaal opgemerkt werd dat u pas maanden nadat uw vader gestorven was het land ontvluchtte, stelde u dat ze één keer kwamen na de dood van uw vader en dat ze pas daarna terugkwamen na de rouwperiode, met name na zeven dagen plus veertig dagen plus drie maanden en tien dagen (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Naast de bedenkingen die gemaakt kunnen worden bij uw verklaringen aangaande de beweerde vervolging waardoor u besloot het land te verlaten, dient verder gesteld te worden dat het weinig geloofwaardig is dat de Gbangbani meer dan twee jaar na de dood van uw vader nog steeds op zoek zouden zijn naar u opdat u uw vader zou opvolgen. U haalde immers zelf aan dat uw jongere broer ook gevlucht is omdat ze uiteindelijk wilden dat hij uw vader zou opvolgen als hoofd van de Gbangbani (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Dit wijst er op dat ze niet meer noodzakelijk op zoek waren naar u, in tegenstelling tot wat u beweerde, maar dat een nieuwe alternatieve leider een mogelijkheid was. U haalde bovendien geen enkel ander concreet element aan dat erop zou kunnen wijzen dat u meer dan twee jaar later inderdaad nog steeds gezocht wordt door de Gbangbani om hun leider te worden. Toen u gevraagd werd waarom u denkt dat ze u twee jaar later nog steeds zouden zoeken, stelde u enkel dat ze denken dat u nog steeds in het land bent (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

U legde op het Commissariaat-generaal uw **geboorteakte** uit Sierra Leone (met nummer 171076) voor. U gaf op het Commissariaat-generaal eveneens toe in het bezit te zijn van uw **paspoort** van Sierra Leone (met nummer E0029049), waarvan een kopie verkregen werd door de Dienst Vreemdelingenzaken die de kopie verkreeg van de gemeente Geel. Deze documenten wijzigen niets aan voorgaande vaststellingen. Uw identiteit wordt immers niet meteen in twijfel getrokken.

Verder was u niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker benadrukt dat hij duidelijk de omstandigheden heeft aangegeven waarin hij zijn land heeft moeten ontvluchten, hij was niet bereid om de volgende leider te worden na het overlijden van zijn vader.

Hij bevestigt dat hij het inwijdingsritueel nog niet had ondergaan en dat dit ongebruikelijk is. Dit betekent volgens verzoeker evenwel niet dat het ongeloofwaardig is. Verzoeker wijst op het feit dat hij duidelijk de omstandigheden heeft aangegeven waarin hij de inwijding heeft geweigerd. Zijn vader kon zich hier niet in vinden maar de Gbangbani kunnen niet toestaan om af te wijken van de traditie zodat hij de enige legitieme opvolger was hetgeen de reden is waarom hij ook na de dood van zijn vader werd gevolgd.

Verzoeker merkt op dat hij niet heeft geweigerd deel uit te maken van de Gbangbani gemeenschap, maar wel om de inwijding mee te maken of te ondergaan. Hij stelt dat deze twee begrippen door elkaar worden gehaald.

Hij betoogt dat het feit dat zijn vader niet onmiddellijk zijn overlijden heeft kunnen voorzien zijn mogelijkheid heeft bevestigd om dit af te houden, te meer vermits zijn vader vermoedelijk de weigering ook zelf verborgen heeft gehouden voor de groep teneinde zijn macht niet te zien tanen.

Het logisch gevolg van deze pertinente weigering is volgens verzoeker dat hij niet de details van de – overigens geheime – genootschap, haar rituelen of aantallen kent, hetgeen niet verwonderlijk is.

Verzoeker benadrukt dat de Gbangbani duidelijk andere plannen hadden dan hijzelf en dat zij zich niet zomaar bij zijn weigering hebben willen neerleggen. Hij stelt dat zij na de rouwperiode bij hem langs zijn geweest om hem op te eisen. Tijdens de rouwperiode is men komen zingen voor zijn overleden vader maar dit is volgens verzoeker iets anders dan de opeising nadien.

Verzoeker bevestigt dat de Gbangbani na zijn vlucht hun pijlen hebben gericht op zijn jongere broer, maar ook zijn broer is gevlucht, reden waarom de Gbangbani zich nog steeds focussen op hem, nu ook de enige mogelijke opvolger weg is. Hij merkt op dat hij als oudste op heden nog steeds de enige is die de opvolging van zijn vader kan voorzien in geval van een terugkeer. Het risico waarvoor hij is gevlucht, is volgens verzoeker nog steeds aanwezig.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter identificatie van zijn persoon op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt.

Verzoeker ontkende op het Commissariaat-generaal dat hij, nadat zijn paspoort in Egypte werd afgenomen, in België in het bezit is van een paspoort (gehoor CGVS, p.2). Uit het administratief dossier blijkt echter uit documenten die aan verweerder werden bezorgd, dat verzoeker tijdens zijn verblijf in België in het bezit werd gesteld van een origineel paspoort met afgiftedatum 31 maart 2011. Verzoeker wendde dit paspoort zelfs aan bij de aangifte van een voorgenomen huwelijk met een Belgisch burger (administratief dossier, stuk 8). De vaststelling dat verzoeker verzaakt aan zijn medewerkingsplicht door het verzwijgen van het bezit van dit paspoort betreft een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker voert aan dat hij de zoon is van de leider van een geheim genootschap en dat hij na het overlijden van zijn vader eind 2008 verplicht is hem op te volgen als leider.

Waar verzoeker aanvoert dat hij destijds niet geweigerd heeft om deel te zijn van de Gbangbani, maar wel om de inwijding mee te maken of te ondergaan, en dat deze twee begrippen door elkaar gehaald worden, blijkt dat verzoekers verweer feitelijke grondslag mist. Immers, verzoeker heeft meermaals uitdrukkelijk verklaard dat hij aan zijn vader had meegedeeld dat hij geen lid wilde worden van de Gbangbani (zie onder meer gehoorverslag CGVS, p. 2 en p. 7-8). Het is tevens niet plausibel dat een geheim genootschap, dat volgens verzoeker strikt de eigen wetten en tradities respecteert (gehoor CGVS, p.6, 8-9), een hoofd van dit genootschap zou aanduiden dat niet geïnitieerd werd in de gebruiken van dit genootschap. De kennis en toepassing van de gebruiken en geplogenheden van dit genootschap behoort immers toe aan het hoofd van dergelijk genootschap, zodat de aanduiding van een terzake onwetend persoon manifest strijdig is met de belangen van een geheim genootschap.

Daarenboven is het evenmin geloofwaardig dat de Gbangbani, meer dan twee jaar na de dood van verzoekers vader, nog steeds naar verzoeker op zoek zouden zijn opdat hij zijn vader zou opvolgen aangezien een persoon die afkerig is ten aanzien van een geheim genootschap bezwaarlijk kan aanzien worden als een persoon die zou handelen in het belang van de genootschap.

Voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS